

Toto je jediná hláska, která je tvořena v hrtanu. Při navozování této hlásky jsou ústa mírně otevřená, jazyk je v klidové poloze – vyslovíme hlásku H. Rukou si přitom může dítě ohmatat krk, tím si dítě lépe uvědomí, místo, kde se H vytváří. Pokud se dítěti tuto hlásku nedaří vyvodit, vyslovte ji vy a nechejte dítě ohmatat vibrace na Vašem krku.

slabiky:

HA, HE, HI, HO, HU, áH, éH, íH, óH, úH

slova:

had, hádá, hasí, hasič, havran, haló, hák, háček, Honza, hodí, hodný, houpe, holí, holič, houká, hovoří, husa, hustý, hubený, hudba, hudebník, housle, houslista, hlemýžď, hlodá, hledá, hlína, hlava, hraje, hraboš, hrabe, hovor, houba, hůl, hůlka, houska, houpačka, houpat, hloubka, hluboký, housenka, hajný, hanba, Hana, Hodonín, hotel, holka, hranice, hřib, hřiva, hřeben, hřebík, noha, nohy, vlahý, vlahy, poloha, záloha, obloha, výloha, oheň, ohýnek, náhoda, jahody, rohlíky, jehně, nehne, ohne, pohne, pohnout, zdvihnout, uhnout

věty:

Honza hází míč. Dědeček má hůlku. V lese roste hodně hub. Houpe se na houpačce. Za Prahou je vidět duha. Bazén je hluboký. Hudebník hraje na housle. Máma koupí rohlíky a housky. Ta husa je hubená. Křeček je hlodavec. Bolí mě hlava a nohy. Hraboš hrabe na zahradě. Na zahradě rostou jahody. Oheň dobře hoří. Hanka umyla podlahu i nádoby. Hynka bolí hlava. Nemluv tak nahlas. Mám rád koblihy. Honzík bolí noha, opírá se o hůl. Na táboře máme hlídku. U holiče se nechám oholit. Pojedeme na výlet do Hodonína a do Havířova. Ta houpačka hezky houpe. Johanka má brášku Honzík. Máma čte knihu. Táta mi přečte pohádku z nové knihy. Had je dlouhý, nemá nohy. Honzo sněž tu koblihu, jsi hubený! Chodíme do lesa na houby. Babička umí výbornou houbovou polévku. Hanka se hádá s Honzíkem. Dáváme se hádanky. Hoši si hází s míčem. Hrají házenou.

říkanky:

Hop koníčku hopsa hejsa,
pojedeme do Brandejsa.
Hop koníčku houpy hou,
pojedeme za duhou.

Hynek Hanu houpá,
houpy, houpy, hou.
Ta kouká a houká,
hou a hou a hou.
Mnoho Hynku nehoupej,
a ty Hanko nehoukej.

Houká sova: hú hú hú,
houkat vám už nebudu.
Zahoukala naposledy,
schovala se do dubu.

Sněhuláku, hu, hu, hu!
Kde máš nohy?
Ve sněhu.

Hajej, hajej, pacholátko,
houpe tě tvá maminka.
Pohoupe tě do usnutí,
hajá malá Haninka.

Malý Honzík – houslista,
zahrál pěknou písničku.
Že byl kluk jak malina,
dal své holce hubičku.